

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃ

ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៧៥ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

~*~*~*~*

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស / រកត / ១១៩៨-៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០១៩៦ / ២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ១២៩៦ / ៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សំរេច
ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណង ÷

- កំណត់ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន លើរាល់គំរោង និងសកម្មភាពរបស់ឯកជន ឬសាធារណៈ ហើយត្រូវបានពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដោយ ក្រសួងបរិស្ថានមុន ដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេច
- កំណត់ប្រភេទ និងទំហំគំរោង សកម្មភាពដែលស្នើឡើងព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុង ដំណើរការទាំងឯកជន ទាំងសាធារណៈ ដែលត្រូវវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
- បំផុសឱ្យមានការចូលរួមពីសាធារណៈជន ក្នុងកិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ព្រម ទាំង ទទួលយកមតិ យោបល់ មកធ្វើការពិចារណា ក្នុងកិច្ចដំណើរការអនុម័តគំរោង ។

មាត្រា ២ .-

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគំរោងដែលស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចម្រុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ជាក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែគំរោងដែលមានលក្ខណៈពិសេស និងចាំបាច់បន្ទាន់ ដែលសំរេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា ៣ .-

ក្រសួងបរិស្ថាន មានភារៈកិច្ច ÷

- ក.ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- ខ.តាមដាន ឃ្លាំមើល និងធាតុវិធានការ ឱ្យម្ចាស់គំរោងប្រតិបត្តិតាម ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់ ប្រតិបត្តិ និងបញ្ចប់គំរោង ដូចមានចែងក្នុង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តរួច ។

មាត្រា ៤ .-

ស្ថាប័ន និងក្រសួង ដែលមានសិទ្ធិអនុម័តលើគំរោង មានភារៈកិច្ច ពិនិត្យ និងសំរេចលើគំរោង ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។

មាត្រា ៥ .-

អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង ដែលមានសិទ្ធិអនុម័តលើគំរោង ខេត្ត-ក្រុង មានភារៈកិច្ច ÷

- បញ្ជូននូវរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃគំរោងដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចម្រុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ទៅមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង
- ពិនិត្យ និងសំរេចលើគំរោង បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើយោបល់របស់មន្ទីរ បរិស្ថាន ថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ដែល ក្រសួងបរិស្ថានបានប្រគល់សិទ្ធិជូន ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី ៣

តម្រូវការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សំរាប់គំរោងស្នើសុំ

មាត្រា ៦ .-

ម្ចាស់គំរោងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ចំពោះគំរោងដែលតម្រូវឱ្យ មានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៧ .-

ម្ចាស់គំរោង ត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និង របាយការណ៍សិក្សាបុរេលិទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៨ .-

ម្ចាស់គំរោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ និង របាយការណ៍សិក្សាលទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគំរោងដែលអាចបង្កហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ ធនធានធម្មជាតិ អេកូស៊ីស្តែម សុខភាព និងសុខុមាលភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៩ .-

ម្ចាស់គំរោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៧ និងមាត្រា ៨ ទៅមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ចំពោះ គំរោងថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ១០ .-

គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការធ្វើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និង របាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១១ .-

ម្ចាស់គំរោងត្រូវបង់ថ្លៃសេវាការងារ សំរាប់ការពិនិត្យលើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថាន និងការតាមដាន ឃ្នាំមើល ការអនុវត្តគំរោង ។ តម្លៃសេវាការងារនេះត្រូវកំណត់ដោយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ តាមសំណើរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដែលត្រូវបញ្ចូលក្នុងថវិកាជាតិ ។

មាត្រា ១២ .-

ម្ចាស់គំរោងត្រូវបង់វិភាគទានចូលក្នុងមូលនិធិទាយដូទានបរិស្ថាន សំរាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាន ដូច មានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ជំពូកទី៨ នៃច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ ។

មាត្រា ១៣ .-

ពាក្យសុំត្រូវបំពេញដោយម្ចាស់គំរោង និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគំរោង ថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះគំរោងថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង ។

ជំពូកទី ៤

បែបបទនៃកិច្ចដំណើរការ ពិនិត្យ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន សំរាប់គំរោងស្នើសុំ

មាត្រា ១៤ .-

ម្ចាស់គំរោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន និង ផ្តល់លិខិតចំលង ទៅស្ថាប័នអនុម័តគំរោង ។

មាត្រា ១៥ .-

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូន យោបល់ និងសំណើទៅម្ចាស់គំរោង និងស្ថាប័នអនុម័តគំរោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែល ក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាបុរេលទ្ធភាព និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ពី ម្ចាស់គំរោង ។

មាត្រា ១៦ .-

ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន តម្រូវឱ្យមានរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញ លេញ ម្ចាស់គំរោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន ជាមួយ នឹងការដាក់ពាក្យសុំវិនិយោគទៅស្ថាប័នអនុម័តគំរោង ។

មាត្រា ១៧ .-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូន យោបល់ និងសំណើទៅម្ចាស់គំរោង និងស្ថាប័នអនុម័តគំរោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃ ដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាលទ្ធភាព និង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញ លេញ ពីម្ចាស់គំរោង ។

មាត្រា ១៨ .-

ក្នុងករណី ក្រសួងបរិស្ថានខកខានមិនបានបញ្ជូនយោបល់ និងសំណើដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ និងមាត្រា១៧ នោះ ស្ថាប័នអនុម័តគំរោងអាចកំណត់ថា គំរោងនោះត្រូវបានបំពេញតាម តម្រូវការនៃ អនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៩ .-

ក្នុងសមត្ថកិច្ច ជាស្ថាប័នអនុម័តគំរោងផង និងជាម្ចាស់គំរោងផងនោះ ម្ចាស់គំរោងត្រូវមានភារៈ កិច្ចអនុវត្តតាមកិច្ចដំណើរការ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ និងជំពូកទី៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២០ .-

មុនចាប់ដំណើរការអនុវត្តតំរោង ម្ចាស់តំរោងត្រូវទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថានលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

ជំពូកទី ៥

**បែបបទនៃកិច្ចដំណើរការ ពិនិត្យ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់**

មាត្រា ២១ .-

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ០១ ឆ្នាំ បន្ទាប់ពី អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ មកក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែលបានទទួលការអនុម័តពីថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

មាត្រា ២២ .-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ៦ ខែ ទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៣ និងជំពូកទី៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន បានពិនិត្យឃើញថាសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ តម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

មាត្រា ២៣ .-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលក្រសួងបរិស្ថាន បានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៤ .-

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ០២ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ មកមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការដែលបានទទួលការអនុម័តពីថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង ។

មាត្រា ២៥ .-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ៦ ខែ ទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៣ និងជំពូកទី ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងករណីដែលមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងពិនិត្យឃើញថា សកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

មាត្រា ២៦ .-

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ ក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃដែល មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

**ជំពូកទី ៦
លក្ខខណ្ឌ នៃការអនុម័តគំរោង**

មាត្រា ២៧ .-

ស្ថាប័នអនុម័តគំរោង ត្រូវណែនាំម្ចាស់គំរោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឱ្យអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគំរោង ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ២៨ .-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធចេញបញ្ជាឱ្យផ្អាកសកម្មភាព ចំពោះម្ចាស់គំរោង

ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិណា ដែលពុំបានអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគំរោង ដូចបានចែងក្នុងរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានឯកភាពរួចហើយ ។

ជំពូកទី ៧
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៩ .-

ម្ចាស់គំរោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដែលខកខានមិនបានផ្តល់ ឬបកស្រាយខុសនូវព័ត៌មាន ឬមិនបាន អនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬ បំពាននឹងបទប្បញ្ញត្តិណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវផ្តន្ទាទោស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០/២១/ ២២/២៣ និងមាត្រា ២៥ ជំពូកទី៩ នៃច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៣០ .-

កំណត់ហេតុ និងការធ្វើបណ្តឹងចំពោះជនទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តជ្ជុយ ឬពុំអនុវត្តតាម មាត្រាណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៣១ .-

មន្ត្រីបរិស្ថានរូបណា ដែលមានការច្រើនប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជា របស់ ក្រសួង ឬរួមគំនិតនឹងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសំរួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទា ទោស ផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣២ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

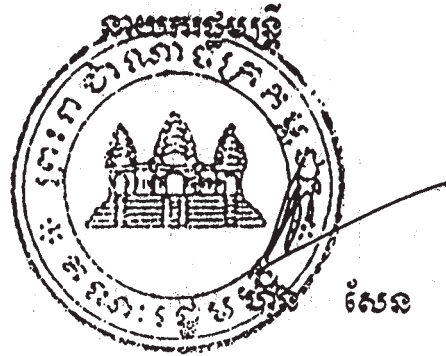
មាត្រា ៣៣ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួង
បរិស្ថាន ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ៣៤ .-

អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩

បានជ្រាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

ចំណេញ :

ម៉ុក ម៉ារ៉េត

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ដូចមាត្រា ៣៣
- កាលប្បវត្តិ - ឯកសារ

តារាងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ ៧៧ អនក្រ.បច្ចៈ ថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩

ចំណាត់ថ្នាក់គំរូធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

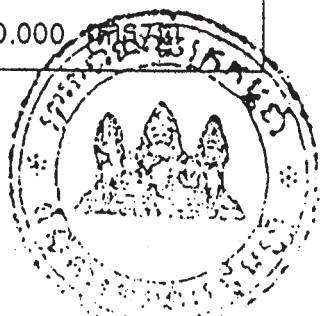
ល.រ	ប្រភេទអាជីវកម្ម	ទំហំ
១	វិស័យឧស្សាហកម្ម	
១.១	ផ្នែក ស្បៀង, ម្ហូបអាហារ ភេសជ្ជៈ និង ថ្នាំជក់	
១.១.១	មូលដ្ឋានកែច្នៃម្ហូបអាហារ និងគ្រឿងកំប៉ុង	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.២	មូលដ្ឋានផលិតភេសជ្ជៈ - ទឹកផ្តល់គ្រប់ប្រភេទ	≥ ១.៥០០ លីត្រ/ថ្ងៃ
១.១.៣	មូលដ្ឋានផលិតដំណាប់ផ្តល់	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.៤	មូលដ្ឋានផលិតទឹកក្រូច	គ្រប់ទំហំ
១.១.៥	មូលដ្ឋានផលិតស្រា	គ្រប់ទំហំ
១.១.៦	មូលដ្ឋានផលិតស្រាបៀរ - អាស់កុល	គ្រប់ទំហំ
១.១.៧	មូលដ្ឋានផលិតទឹកស្អាត	≥ ១០.០០០ ឆាកប្រើប្រាស់
១.១.៨	មូលដ្ឋានផលិតបារី	≥ ១០.០០០ កញ្ចប់/ថ្ងៃ
១.១.៩	មូលដ្ឋានផលិត កែច្នៃសន្លឹកថ្នាំជក់	≥ ៣៥០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១០	មូលដ្ឋានផលិតស្ករស	≥ ៣.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១១	មូលដ្ឋានកិនស្រូវ និងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ	≥ ៣.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.១.១២	មូលដ្ឋានផលិតទឹកត្រី - ស៊ីអ៊ីវ - ស្បៀង - ម្ទេស - ប៉េងប៉ោះ	≥ ៥០០.០០០ លីត្រ/ឆ្នាំ
១.២	ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ, សំលៀកបំពាក់, និង ផលិតផលស្បែក	
១.២.១	រោងចក្រតម្បាញ - ជ្រលក់ពណ៌	គ្រប់ទំហំ
១.២.២	រោងចក្រកាត់ដេរ - បោកគក់ - បោះពុម្ព - ជ្រលក់ពណ៌	គ្រប់ទំហំ
១.២.៣	រោងចក្រសំលាប់ស្បែក - កែច្នៃស្បែក - ធ្វើការស្បែកគោក្របី	គ្រប់ទំហំ
១.២.៤	រោងចក្រផលិតអេប៉ុង - កៅស៊ូមូស	គ្រប់ទំហំ
១.៣	ផ្នែកផលិតផលកំរាល	
១.៣.១	រោងចក្រក្តារបន្ទះ	≥ ១០០.០០០ លើកលែង

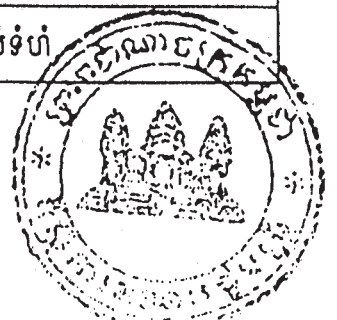
១.៣.២	មូលដ្ឋានផលិតគ្រឿងសង្ហារឹម	≥ ១.០០០ម ^៣ /ឆ្នាំ ឈើមូល
១.៣.៣	រោងចក្រអារឈើ	≥ ៥០.០០០ម ^៣ /ឆ្នាំឈើមូល
១.៤	ផ្នែកធនធានរុក្ខជាតិ	
១.៤.១	រោងចក្រផលិតក្រដាស	គ្រប់ទំហំ
១.៤.២	រោងចក្រផលិតម៉ៅក្រដាស និងកែច្នៃក្រដាស	គ្រប់ទំហំ
១.៥	ផ្នែកគីមី - ធនធានលើកៅស៊ូ និងប្លាស្ទិក	
១.៥.១	រោងចក្រប្លាស្ទិក	គ្រប់ទំហំ
១.៥.២	រោងចក្រកៅស៊ូកង និងពោះរៀនកងគ្រប់ប្រភេទ	≥ ៥០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៣	រោងចក្រកៅស៊ូក្រប	≥ ១.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៤	រោងចក្រផលិតអាគុយ និងថ្មពិល	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៥	រោងចក្រគីមី	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៦	រោងចក្រផលិតជីគីមី	≥ ១០.០០០ តោន/ឆ្នាំ
១.៥.៧	រោងចក្រផលិតថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៨	រោងចក្រផលិតថ្នាំលាបគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៥.៩	រោងចក្រគីមីប្រេងកាត	គ្រប់ទំហំ
១.៥.១០	រោងចក្រផលិតម៉ៅសាប៊ូ - សាប៊ូដុំ - សាប៊ូទឹក	គ្រប់ទំហំ
១.៦	ផ្នែកធនធានលើដី មិនមែនជាឈើ	
១.៦.១	រោងចក្រស៊ីម៉ង់ត៍	គ្រប់ទំហំ
១.៦.២	រោងចក្រចំរាញ់ប្រេងកាត	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៣	រោងចក្រផលិតឧស្ម័ន	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៤	សំណង់បង្ហូរប្រេង និងឧស្ម័ន	≥ ២ គ.ម
១.៦.៥	កន្លែងផ្ទុកប្រេងឥន្ធនៈសំរាប់ចែកចាយ	≥ ១.០០០.០០០ លីត្រ
១.៦.៦	ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ	≥ ២០.០០០ លីត្រ
១.៦.៧	ការធ្វើអាជីវកម្មវៃ	គ្រប់ទំហំ

១.៦.៨	រោងចក្រផលិតកែវ - ដបគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.៩	មូលដ្ឋានផលិតឥដ្ឋក្បឿង	≥ ១៥០.០០០ ដុំ/ថ្ងៃ
១.៦.១០	មូលដ្ឋានផលិតឥដ្ឋក្រាល - ឥដ្ឋកាវ៉ូ	≥ ៤០.០០០ ដុំ/ថ្ងៃ
១.៦.១១	រោងចក្រផលិតថ្មស្តុយ	គ្រប់ទំហំ
១.៦.១២	មូលដ្ឋានផលិតគ្រឿងសំណាងបេតុង	≥ ៤០០ តោន/ថ្ងៃ
១.៦.១៣	រោងចក្រផលិតខ្នាញ់គោ - ប្រេងម៉ាស៊ីន	គ្រប់ទំហំ
១.៦.១៤	ការសិក្សាស្រាវជ្រាវអាជីវកម្មប្រេងកាត (ការខ្វែកសាកល្បង , ការធ្វើឱ្យរញ្ជួយដី)	គ្រប់ទំហំ
១.៧	ផ្នែកឧស្សាហកម្មលោហៈ មូលដ្ឋាន	
១.៧.១	រោងចក្រផលិតគ្រឿងយន្ត	គ្រប់ទំហំ
១.៧.២	រោងចក្រតំឡើងគ្រឿងយន្ត	គ្រប់ទំហំ
១.៧.៣	សហគ្រាសជួសជុលគ្រឿងយន្ត និងនាវា	គ្រប់ទំហំ
១.៨	ផ្នែកឧស្សាហកម្មកែច្នៃលោហៈ	
១.៨.១	រោងចក្រកែច្នៃលោហៈគ្រប់ប្រភេទ - ដែកគោល - ល្អសបន្តា - សំណាញ់	≥ ៣០០ តោន/ថ្ងៃ
១.៨.២	រោងចក្រស្នូដែក - ដែកថែប - អាណូយមីនីញ៉ូម	គ្រប់ទំហំ
១.៨.៣	រោងចក្រស្នូលោហៈគ្រប់ប្រភេទ	គ្រប់ទំហំ
១.៩	ផ្នែកឧស្សាហកម្មផ្សេងៗ	
១.៩.១	មូលដ្ឋានកែច្នៃសំណល់ - ដុតសំណល់	គ្រប់ទំហំ
១.៩.២	មូលដ្ឋានសំអាតទឹកស្អុយ	គ្រប់ទំហំ
១.៩.៣	រោងចក្រអគ្គិសនី	≥ ៥ MW
១.៩.៤	រោងចក្រវារីអគ្គិសនី	≥ ១ MW
១.៩.៥	រោងចក្រផលិតសំឡី	≥ ១៥ តោន/ថ្ងៃ
១.៩.៦	រោងចក្រផលិតចំណីសត្វ	≥ ១០.០០០ តោន/ថ្ងៃ

២	វិស័យកសិកម្ម	
២.១	ព្រៃសម្បទាន	≥ ១០.០០០ ហិកតា
២.២	អាជីវកម្មព្រៃគប់	≥ ៥០០ ហិកតា
២.៣	ផ្ទៃដីដែលមានព្រៃឈើ	≥ ៥០០ ហិកតា
២.៤	ផ្ទៃដីដំណាំកសិកម្ម - ឧស្សាហកម្ម	≥ ១០.០០០ ហិកតា
២.៥	ផ្ទៃដីលិចទឹក និងដីតំបន់ឆ្នេរ	គ្រប់ទំហំ
២.៦	ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព	≥ ៥.០០០ ហិកតា
២.៧	ប្រព័ន្ធដោះទឹក	≥ ៥.០០០ ហិកតា
២.៨	ផែនទីសាងសង់	គ្រប់ទំហំ
៣	វិស័យទេសចរណ៍	
៣.១	តំបន់ទេសចរណ៍	≥ ៥០ ហិកតា
៣.២	ទីលានវាយកូនគោល	≥ ១៨ រន្ទ
៤	ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ	
៤.១	ការអភិវឌ្ឍន៍ទឹកក្រុង	គ្រប់ទំហំ
៤.២	តំបន់ឧស្សាហកម្ម	គ្រប់ទំហំ
៤.៣	សំណង់ស្ថានីយ៍	ទ្រទ្ធិង់ ≥ ៣០ តោន
៤.៤	សំណង់អាគារ	កំពស់ ≥ ១២ ម. ឬ ក្រឡាផ្ទៃ ៨.០០០ ម ^២
៤.៥	គោដីយន្ត	≥ ៥០០ គោដី
៤.៦	សំណង់សណ្ឋាគារ	≥ ៦០ បន្ទប់
៤.៧	សំណង់សណ្ឋាគារតំបន់ឆ្នេរ	≥ ៤០ បន្ទប់
៤.៨	សំណង់ផ្លូវជាតិ	≥ ១០០ គ.ម
៤.៩	សំណង់ផ្លូវដែក	គ្រប់ទំហំ
៤.១០	សំណង់កំពង់ផែ	គ្រប់ទំហំ

៤.១១	សំណង់អាកាសយានដ្ឋាន	គ្រប់ទំហំ
៤.១២	ការចូមកក់ - ល្បប់	≥ 50.000 ម ^៣
៤.១៣	កន្លែងចាក់សំរាមទីក្រុង	\geq ប្រជាជន ២០០.០០០នាក់

